

ЦАРИЦАТА НА СИНЬОТО ЕЗЕРО

(Приказка)

Живѣли беденъ старецъ съ бабата си. Тѣ си имали само едно момче — внуче. Презъ единъ пролѣтенъ день момчето отишло въ гората за гжби. Изгубило се. И колкото повече вървѣло, толкова по-гжста и непозната ставала гората. Вървѣло, вървѣло, стигнало до едно синьо езеро. Отъ езерото изкочила голѣма черна змия, а въ устата ѝ безпомощно махала крака една зелена жаба. Момчето грабнало дебела тояга, замахнало и убило змията. Жабата се освободила и скочила въ езерото. После се обърнала къмъ момчето и му заговорила съ човѣшки гласъ:

— Благодаря ти, младо юначе, гдето ме спаси. За добрината ти азъ съ добрина ще ти се отплатя. Като вървишъ все по брѣга на езерото, навечеръ ще стигнешъ до една пещера. Не се страхувай, влѣзъ въ пещерата. Ако те посрещне стражата, покажи ѝ пръстена, който ще ти дамъ. Каквито чудеса и да видишъ, не се лакоми за голѣмо богатство. Има тамъ едно желѣзно рало, единъ сърпъ и единъ чукъ. Вземи ги и си върви. Друго не ти трѣбва. Когато се върнешъ, хвърли пръстена въ езерото.

Като изрекла това, жабата подхвърлила на момчето единъ златенъ пръстенъ. На пръстена блесѣлъ зеленъ скъпоцененъ камъкъ, изъ който изкачала чудна свѣтлина.

Турило момчето пръстена въ джеба си и тръгнало по брѣга на езерото. Вечеръта стигнало предъ пещерата. Стъмвало се вече, а въ пещерата било още по-тъмно. Пристѣпило момчето въ тъмнината, но изведнажъ екналъ отъ дъното гласъ отъ рогъ. Зачулъ се тропотъ, сѣнки заобиколили момчето и единъ силенъ гласъ проехтѣлъ подъ сводоветъ на пещерата: